

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף קי"ח ע"ב

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קי"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

מחשבתיה הוה בההוא אתר דאתמר ביה, (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבושה כתלג חור ושר ראשה כעמר נקא, וקודשא בריך הוא מחשבתיה טבא צרפה למעשה, ובגין דא קביל ליה, ומחשבה רעה לא מצרפה למעשה, ודא הוא קרבנא דקין, ובגין דא חרה לו, מיד ויאמר יהו"ה לקין למה חרה לך וכו', הלא אם תטיב שאת (בראשית ד ו), אם תטיב עובדך שאת, אנא מאריך לך ואטול מטולך עלי, ומנלן דשאת מטולא דחובין הוא, דכתיב (ישעיה א יד) נלאתי נשוא, ואם לא תטיב עובדך לפתח חטאת רובץ, ודא פתח דגיהנם, דתמן חובין דילך שלטין עלך, ואם תטיב עובדך אתה תמשול בו.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון: חכמים, כל הבגנים הללו תלויים במחשבה, כמו שמצאנו בקין והבל, קין היה עובד אדמה והביא קרבן פשטים, מאותו הצד של ערוה, היתה מחשבה להקריב לפני הקדוש ברוך הוא ערוה, ומנלן שפשטים הוא מצד הערוה? שנאמר ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה, הבל היה רועה צאן, הקריב קרבן מבכורות צאנו, זהו שכתוב והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו, מחשבתו היתה באותו מקום שנאמר בו ועתיק הימים יושב, לבושו כשלג לבן, ושר ראשו כעמר נקי, והקדוש ברוך הוא מצרף מחשבה טובה למעשה, ומשום זה קבל אותו, ומחשבה רעה אינו מצרפה

למעשה, וזהו קרבנו של קין, ומשום זה חרה לו. מיד ויאמר יהו"ה לקין למה חרה לך וכו', הלוא אם תיטיב שאת, אם תיטיב מעשיך - שאת, אני מחכה לך ואטל משאך עלי, ומנין לנו ששאת הוא משא העונות? שכתוב נלאתי נשוא, ואם לא תיטיב מעשיך - לפתח חטאת ריבך, וזה פתח הגיהנם, ששם החטאים שלך שולטים עליך, ואם תיטיב מעשיך, אתה תמשל בו.

טקסט התיקונים

רשיעיא לא שליט בהון מוסר אלא נטרין דבבו, כגוונא דעשו וישטם עשו את יעקב (בראשית כז מא), יעקב כגוונא דהבל ועשו כגוונא דקין, ויאמר מה עשית וכו' (שם ד י) חובא דא דקטלת לאחור לא עבדת ליה אלא לשמא דאתקרי מ"ה, מ"ה אעידך ואסהיד עליך, ואיהי תבעה לך, ולא עוד אלא מ"ה דאיהו אדם דעביד לך, גרם דא דאפיק מלאך המות בך לעלמא, ודא איהו פוקד עון אבות על בנים (שמות כ ה), והא אתמר אם אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם, אלא כך הוה עובדי אבוי הוה בידיה, על סבה דאשה הוה, כמה דאתמר ויהי בהיותם בשדה, ואין שדה אלא אתתא, אתתא גרמת מיתה לאדם, וגרמת מיתה להבל, כמה דאתמר ביעקב עם ממנא דעשו ויאבק איש עמו (בראשית לב כה), כגוונא דא הוה קין והבל, ונצח הבל לקין, ואיהו מסטרא דרחמי דחיים עלוי ולא בעא למקטליה, וקם הוא וקטליה, ואתתא גרמא דא, עליה אתמר (משלי ה ה) רגליה יורדות מות, ובקנאה דיליה קטל ליה.

תרגום לעברית

הרשעים לא שולט בהם מוסר אלא שומרים שנאה, כמו שעשו - וישטם עשו את יעקב, יעקב כמו שהבל, ועשו כמו שקין. ויאמר מה עשית וכו', החטא הזה שהרגת את אחיך לא עשית אותו אלא לשם שנקרא מ"ה, מ"ה אעידך ואעיד עליך, והיא תובעת אותך, ולא עוד, אלא מ"ה שהוא אדם שעשה אותך, גרם את זה שמלאך המות הוציא אותך

לעולם, וזהו פקד עון אבות על בנים, והרי נתבאר אם אוֹחֲזִים מעשה אבותיהם בידיהם, אלא כִּי הִיא, מעשי אביו הִיא בִּידוֹ, ועל סֶכָה של אִשָּׁה זֶה הִיא, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי בַּהֲיוֹתָם בַּשָּׂדֶה, ואין שָׂדֶה אֵלָּא אִשָּׁה, האִשָּׁה גִרְמָה מִיָּתָהּ לְאָדָם וְגִרְמָה מִיָּתָהּ לְהֶבֶל, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּיַעֲקֹב עִם הַמִּמְנָה שֶׁל עֲשׂוֹ וַיֹּאבֶק אִישׁ עִמוֹ, כִּמוֹ זֶה הִיא קִיָּן וְהֶבֶל, וְנִצַּח הֶבֶל אֶת קִיָּן, והוא מַצַּד הַרְחָמִים, שֶׁחָס עָלָיו וְלֹא רָצָה לְהַרְגוֹ, וְקָם הוּא וְהָרָגוֹ, וְהָאִשָּׁה גִרְמָה אֶת זֶה, עָלֶיהָ נֶאֱמַר רַגְלֶיהָ יִרְדּוּת מוֹת, וּבִקְנָאתוֹ הָרָג אוֹתוֹ.

טקסט התיקונים

וַיֹּאמֶר קוֹל דְּמִי אַחִיָּה צוֹעֲקִים אֵלַי מִן הָאֲדָמָה (בראשית ד י), אַנְתָּ הוּא בְּרִיָּה דְחוּיָא דְגִרָם מִיָּתָהּ לְאָדָם, דְּאֶתְמַר בֵּיה (שם ג יד) אַרְוֹר אַתָּה מְכַל הַבְּהֵמָה, כִּי אֵית לָהּ לִירְתָא מִנִּיהָ, דְּעוֹבְדָא דִּילֵיהּ בִּידָהּ, בְּגִין דָּא אַרְוֹר אַתָּה מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת פִּיהָ, דָּא הָוָה אֲרַעָא דְלִיִּיט לָהּ קוֹדֶשָׁא בְּרִיָּה הוּא תִשַׁע לְוֹטִין, לִיִּיט לְקִיָּן חַד לְאִשְׁלָמָא לַעֲשָׂרָה, וּבְגִין דָּא אָמַר (שם יא) אַרְוֹר אַתָּה מִן הָאֲדָמָה וְכוּ', כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה וְכוּ' דִּתְהֵא תִשַׁשׁ חִילָהּא לְגַבָּהּ, וְלֹא יִפְקֹון מִיָּנָה מְלַכִּין וְשְׁלִיטִין.

תרגום לעברית

וַיֹּאמֶר קוֹל דְּמִי אַחִיָּה צוֹעֲקִים אֵלַי מִן הָאֲדָמָה, אַתָּה הוּא בְנוֹ שֶׁל הַנֶּחֱשׁ שֶׁגִּרָם מִיָּתָהּ לְאָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אַרְוֹר אַתָּה מְכַל הַבְּהֵמָה, כִּי יֵשׁ לָהּ לִירֶשׁ מִמֶּנּוּ, שֶׁמַּעֲשָׂהוּ בִידָהּ, בְּגִלְלֵל זֶה אַרְוֹר אַתָּה מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת פִּיהָ, זֶה הִיָּתָה הָאָרֶץ שֶׁקָּלַל אוֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תִשַׁע קָלִלוֹת, וְקָלַל אֶת קִיָּן אַחַת לַהֲשָׁלִים לַעֲשָׂרָה, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר אַרְוֹר אַתָּה מִן הָאֲדָמָה וְכוּ', כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה וְכוּ', שֶׁכִּחָה יִהְיֶה תִשּׁוּשׁ אֵלֶיהָ, וְלֹא יִצְאוּ מִמֶּה מְלַכִּים וְשְׁלִיטִים.

נָע וְנָד תְּהִיָּה בָּאָרֶץ, דָּאָנָא אֲמַרִית לְאָדָם וַיֵּרְדּוּ בְּדָגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה (שם א כו), דָּאָנוּן בְּנֵי נָשָׁא דְתַלְיִין בְּמַזְלוֹת, דְּדַמְיִין לְחַיּוֹן וּבְעִירָן וְעוֹפוֹת, כְּלָהּ אֲזָלוּ לְגַבְרָה לְקַטְלָא לָהּ, וְאִנְתָּ תִזְיֵל נָע וְנָד מִקְדָּמָא, נ' ע' ונ' ד' עו' ו' ד' ז', וְעוֹד נָע וְנָד בְּגִין דָּאִנְתָּ עו' ו' דְּנָד' ה', וּבְנָדָה אֲתַעְבִּידַת דְּאִיָּה זִוְהָמָא דְּהַטִּיל נָחֵשׁ לְחוּהָ, בְּגִין דָּא נָע וְנָד תְּהִיָּה, וְעוֹד נָע בְּגִין דָּאִנְתָּ מִסְטָרָא דְּסַמָּא' ל', נָד בְּגִין דָּאִנְתָּ מִסְטָרָא דְּנָחֵשׁ, נָע בְּעֶלְמָא דִּין, נָד בְּעֶלְמָא דְּאִתִּי, דָּאִינוּן שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וּשְׂכִינְתָּא תַתָּאָה, דְּנִטְלִין תְּרוּיָהּ נִוְקָמָא מִינָהּ.

תרגום לעברית

נָע וְנָד תְּהִיָּה בָּאָרֶץ, שְׁאֲנִי אֲמַרְתִּי לְאָדָם וַיֵּרְדּוּ בְּדָגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה, שְׁהֵם בְּנֵי אָדָם שְׁתַּלּוּיִים בְּמַזְלוֹת, שְׁדוּמִים לְחַיּוֹת וּבְהֵמוֹת וְעוֹפוֹת, כָּלֶם הוֹלְכִים אֵלֶיהָ לְהֵרֵג אוֹתָהּ, וְאֵתָה תִלָּךְ נָע וְנָד מִהֶרָאשׁוּנִים, נ' ע' ונ' ד' עו' ו' ד' ז'. וְעוֹד נָע וְנָד, מִשּׁוּם שְׁאֵתָה עו' ו' שֶׁל נָד' ה', וּבְנָדָה נַעֲשִׂיתָ, שְׁהִיא הִזְהָמָה שְׁהַטִּיל הַנָּחֵשׁ בְּחוּהָ, בְּגִלָּל זֶה נָע וְנָד תְּהִיָּה. וְעוֹד נָע, מִשּׁוּם שְׁאֵתָה מִהֶצֶד שֶׁל סַמָּא' ל', נָד מִשּׁוּם שְׁאֵתָה מִצֵּד הַנָּחֵשׁ, נָע בְּעוֹלָם הַזֶּה, נָד בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׁהֵם שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה וּשְׂכִינָה תַתְּוֹנָה, שְׁיִקְחוּ שְׁתִּיָּהּ מִמָּה נִקְמוֹת.

טקסט התיקונים

וּבְגִין דָּא כֹּד שָׁמַע דְּבִבְאֵתָר עֲלָאָה דָּא הָוָה תִּלְיָא הָבֵל, מִיָּד וַיֹּאמֶר קִין אֶל יְהוָה גָּדוֹל עוֹנֵי מִנְשׁוּאָה (בראשית ד יג), הָכָא תָב בְּתִיבְתָּא וְאֲתַחֲרַט, בְּגִין דָּא וַיֵּשֶׁם יְהוָה לְקִין אוֹת (שם טו), הָכָא רָמַז אוֹת בְּרִית מִיָּלָה דְּקַבִּיל יִתְרוֹ, דָּאֲתַמַּר בִּיה (שופטים א טז) וּבְנֵי קִנִּי חוֹתֵן מִשָּׁה שְׁנַפְרָד מִקִּין, (צ' ל' (שם ד יא) וַחֲבֵר הַקִּנִּי נִפְרַד מִקִּין), וּבִיתְרוֹ אֲתַתְּקִין קִין מִחוּבִּיָּה, וְעוֹד בְּהָוָה זְמָנָא קַבִּיל לִיהָ, בְּגִין דְּאֲחִזִּי לִיהָ בְּנֵי דְקִנִּי חוֹתֵן מִשָּׁה דְּהוּוּ עֲתִידִין לְמַהּוּי בְּלִשְׁכַּת הַגִּזִּית, אָמַר וְכִי לְחִיבָא קַבִּיל קוּדְשָׁא בְּרִיהּ הוּא בְּתִשׁוּבָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה לְצַדִּיקָיָא, מִיָּד וַיֵּצֵא קִין מִלִּפְנֵי יְהוָה (בראשית ד טז), כְּהִי נִפְק

מִן דִּינָא, וְקָבִיל עָלֶיהָ כָּל מַה דְּאִתְגַּזֵּר בֵּיהּ, דְּכֹתִיב וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נֹד, מַה דְּאָמַר לִיה נֹד, שׁוּי עָלֶיהָ ו' וְאִתְעָבִיד נֹד, וְדָא אִיהוּ דְּאִתְמַר בֵּיהּ וַיֵּשֶׁם יְהו' ה' לְקִין אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אוֹתוֹ, דָּאִם הָוָה נֹד אִתְמַר בֵּיהּ (שֵׁם) וְהָיָה כָּל מוֹצְאֵי יְהִרְגֵנִי, וּבְגִין דְּתַב בְּתִיּוּבְתָא וְקָבִיל עָלֶיהָ אוֹת בְּרִית, שׁוּי עָלֶיהָ אוֹת ו' לְשׁוֹבָא לִיה, וְלֹא עוֹד אֱלָא דְשׁוּי לִיה קְדָמַת עֲדָן, דְּבִגִּינִיה זָכָה לְגִן עֲדָן.

תרגום לעברית

וּמִשּׁוּם זֶה, כְּשֶׁשָּׁמַע שְׂבַמְקוּם הָעֲלִיּוֹן הָיָה תְּלוּי הָכֵל, מִיָּד וַיֹּאמֶר קִין אֵל יְהו' ה' גְּדוֹל עוֹנֵי מְנוּשׂא, כָּאֵן שָׁב בְּתִשׁוּבָה וְהִתְחַרַּט, בְּגִלְלָה זֶה וַיֵּשֶׁם יְהו' ה' לְקִין אוֹת, כָּאֵן רָמַז אוֹת בְּרִית מִיָּלָה שְׂקָבִיל יִתְרוֹ, שְׁנַאֲמַר בּוֹ וּבְנֵי קִינִי חֲתָן מִשָּׁה, שְׁנַפְרַד מְקִין, (וּחֹבֵר הַקִּינִי נַפְרַד מְקִין), וּבִיתְרוֹ הִתְתַּקֵּן קִין מִחֻטָּאוֹ, וְעוֹד בְּאוֹתוֹ זְמַן קָבִיל אוֹתוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהִרְאָה לוֹ בְּנֵי קִינִי חוֹתָן מִשָּׁה שֶׁהָיוּ עֲתִידִים לְהִיּוֹת בְּלִשְׁכַּת הַגְּזִית, אָמַר, וְכִי אַתְּ הִרְשָׁעִים קָבִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתִשׁוּבָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֶת הַצְּדִיקִים, מִיָּד וַיֵּצֵא קִין מִלִּפְנֵי יְהו' ה', בְּזֶה יֵצֵא מִן הַדִּין וְקָבִיל עָלָיו כָּל מַה שְׁנַגְזֵר בּוֹ, שְׁכַתוּב וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נֹד. מַה שְּׁאָמַר לוֹ נֹד, שֵׁם עָלָיו ו' וְנַעֲשֶׂה נֹד, וְזֶהוּ שְׁנַאֲמַר בּוֹ וַיֵּשֶׁם יְהו' ה' לְקִין אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אוֹתוֹ, שְׁאֵם הָיָה נֹד, נֶאֱמַר בּוֹ וְהָיָה כָּל מוֹצְאֵי יְהִרְגֵנִי, וּמִשּׁוּם שֶׁשָּׁב בְּתִשׁוּבָה וְקָבִיל עָלָיו אוֹת בְּרִית, שֵׁם עָלָיו הָאוֹת ו' לְהַצִּילוֹ, וְלֹא עוֹד, אֱלָא שֵׁשֶׁם אוֹתוֹ קְדָמַת עֲדָן, שְׂבַגְלָלוֹ זָכָה לְגִן עֲדָן.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קי"ט ע"א) ◆

טקסט התיקונים

וידע

וַיַּדַע קַיִן אֶת אֲשֶׁתוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת חָנוֹךְ. כָּל אֵלֹהֵי הַתּוֹלְדוֹת מוֹנְעִים אוֹתוֹ לְהַתְרִצוֹת בָּהֶם, וְהֵם חָנוֹךְ וְעֵירָד וּמַחֲוִיָּאל וּמִתוֹשָׁאֵל וְלִמֶּךָ, וְלִמֶּךָ נָטַל שְׁתֵּי נָשִׁים, עֵדָה וְצִלָּה, עֵדָה - חָנוֹךְ לְטוֹב, חָנוֹךְ לְנַעַר עַל פִּי דְרָכּוֹ, צִלָּה - חָנוֹךְ שֶׁל רָע, וְזֶה מִלֵּאָה הַמּוֹת שֶׁמְחַנֵּךְ אֶת הָאָדָם בְּחֻנוּכִים רָעִים, עֵירָד לְאַחַר מִכְּן הַכְּנִיס רָעָה בָּאָדָם בְּאִיבָרָיו, וְאַחַר שֶׁמִּפִּיל אֶת הָאָדָם לְחַטָּאִים, מְלָשִׁין עָלָיו וּמֵרָאָה לָא' ל כָּל מָה שֶׁעָשָׂה, וְזֶהוּ מַחֲוִיָּאל - מֵרָאָה א' ל, וְאַחַר כֵּךְ יוֹרֵד וּמַתִּישׁ כַּחוֹ וְהוֹרֵג אוֹתוֹ, וְזֶהוּ מִתוֹשָׁאֵל, שֶׁשֵּׁם מָוֶת שָׂאֵל, וְאִין מָוֶת אֵלָּא עֲנִיּוֹת, וְאַחַר מוֹלֵךְ עָלָיו, וְזֶהוּ לִמֶּךָ, שֶׁמְתַהַפֵּךְ עָלָיו לִמֶּלֶךְ, וּשְׁתֵּי נְשׁוֹתָיו, אַחַת עֵדָה, שֶׁמַּעֲיֵד עַל חַטָּאֵי הָאָדָם, וְהַשְּׁנִיָּה צִלָּה, שֶׁהוֹלֵךְ עָלָיו כְּצֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי צֵל יִמִּינוּ עָלֵי אֶרֶץ, וְכָתוּב יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.